

ADDITIONES

Ad Quaestionem Decimam Octavam
ante illud.

De secundo principali.

NOTA quod ultra naturalem bonitatem voluntatis, quae competit sibi in quantum ens, quae etiam competit ei libet entis positivo, secundum differentiam suae entitatis naturae, & minus, praeter illam est triplex bonitas moralis secundum gradus se habens. Prima dicitur bonitas ex genere, quae competit voluntati ex hoc, quod transit super obiectum convenientem actui tali, secundum dictamen rectae rationis, & non solum, quia convenienter actus tali naturaliter, sicut Sol visio: & haec est prima bonitas moralis: quae ideo potest dici ex genere: quia quasi materialis respectu omnis bonitatis posterioris sive ulterioris in genere moris: nam actus transiens super obiectum convenientem est quasi formalis per quamcunque aliam circumstantiam moralem: & ita quasi potentiale: non omnino sic extra gradum moris, sicut fuit ipse actus in genere naturae, sed in genere moris, quia iam habet aliquid de illo genere: puta obiectum debitum actui. Secunda potest dici bonitas virtuosae, sive ex circumstantia, quae competit voluntati ex hoc, quod ipsa elicitur a voluntate cum omnibus circumstantiis distantis a recta ratione debere sibi competere in eliciendo ipsam: bonum enim est ex causa integra secundum Dionys. 4. de div. nom. Et illud est quasi in specie moris bonum: quia iam habet omnes differentias morales contrahentes bonum ex genere. Tertia vero bonitas potest dici meritoria, sive gratuita in acceptatione divina, in ordine ad premium, quae convenit actui, ex hoc quod praesupposita duplici bonitati, iam dicta elicitur conformiter principio merendi, quod est gratia, vel caritas, Exemplum primi, dare elemosinam. Exemplum secundi, dare elemosinam pauperi, qui eget: & in hoc, quo potest sibi competere propter amorem Dei. Exemplum tertii, illud omnes facere, non tantum ex inclinatione naturalis, sicut potuit fieri in statu innocentiae: & forte potest modo fieri a peccatore. si abut peccator existens, & non penitens ex pietate naturali moveretur ad proximum, sed tantum ex charitate, ex qua faciens est amicus Dei, in quantum respicit opera eius, haec triplex bonitas est ordinata, ita quod prima praesupponitur secunda, secunda tertia, & non e converso. Huic triplici bonitati correspondet triplex malitia. Prima quidem est malitia ex genere, quando scilicet actus, qui tantum habet bonitatem naturae ex primo, ex quo debet consisti in genere moris habet malitiam, quia transit super obiectum inconvenientem, puta si adire transit super Deum. Secunda autem malitia est aliqua circumstantia deordinante actum, licet habeat obiectum convenientem. Tertia demeritoria.

SYL.

SYLLABUS

SUPER QUOLIBETA

JOANNIS DUNS

SCOTI,

Doctores Subtilis complectens omnes materias, definitiones, distinctiones, Axiomata, enunciationes insigniores, propositiones Theologicas, atque Peripateticas, a Doctore pertractatas, in gratiam atque commodum studiosorum doctrinae Scotica in hunc ordinem redactus.

Et animadvertite studiosi Lector, quod primus numerus indicat quaestionem, secundus paginam.

Materiae.

ACTUS naturalis, & actus dilectionis meritoriae utrum sint actus ejusdem speciei quae 17. pag. 232.
ACTUS exterior, an addat aliquid bonitatis, vel malitiae ad actum interiorum q. 15. p. 239.
ACTUS cognoscendi, & appetendi, nunquid sint essentialiter absoluti, vel essentialiter relativi q. 13. p. 169.
ACTUS voluntatis, & ipsorum ordo pertractantur q. 19. p. 251.
Anima quid cognoscat naturaliter, & secundum quas potentias, & qualiter fundit imaginem Trinitatis, & quae pertineant ad memoriam, & an solus intellectus agens, vel etiam possibilis sit activus intellectio- nis, & cuius obiecti naturaliter, & quare non cognoscit seipsam, per essentialiam suam, pertractatur q. 15. p. 206.
Anima rationalis relicta suae naturali perfectioni, nunquid possit cognoscere Trinitatem personarum in divinis q. 14. p. 187.

Diffinitionum.

Actus ultimus est cui non advenit alius actus, dans esse simpliciter. q. 9. p. 132.
Averfio actualis a fine ultimo est actualis nolitio illius finis q. 18. p. 250.
Averfio virtualis est acceptio aliqua voluntatis incompossibilis voluntio- nis finis saltem efficaci, vel consecutioni finis. ibid.

T 4

DI.

- Actus intellectus** prima operatione ejus est duplex, quidam est rei existentis ut existentis, & quidam est rei indifferenter se habentis ad existentiam, & non existentiam. q. 6. p. 81. & 13. p. 173.
- Actus dilectionis** naturalis potest intelligi dupliciter uno modo, quia fit elicitus a voluntate secundum naturalem inclinationem, alio modo quia non est actus supernaturalis; quia voluntas actu naturali potest habere, licet non sit secundum naturalem inclinationem. q. 17. p. 232.
- Agens secundum speciale iudicium** est duobus modis. q. 18. p. 241.
- Aliquid esse commune** tribus potest esse dupliciter vel communicare reali, vel communitate rationis. q. 10. p. 152.
- Aliquid potest dici ratio** duobus modis. q. 3. p. 41.
- Aliquid potest esse ratio** dependentia dupliciter. q. 19. p. 265.
- Animum posse cognoscere** aliquid obiectum potest intelligi duobus modis uno modo in recipiendo notitiam, alio modo in attingendo illud. q. 14. p. 188.
- Avertio a line** est triplex quedam est actualis notitia finis, quedam est non formalis, sed virtualis, quedam vero est argutio modo quancumque malitia separatus a fine efficaciter volendo, vel consequendo. q. 18. p. 250.

Enunciata. Insigniorum.

- Actus operativus** non habet terminum productum, sed est ultimus terminus. q. 1. p. 16.
- Actus productivus** semper est alicujus termini per se, qui accipit esse per ipsum. ibidem.
- Ad romam absolutam** novam potest esse per se mutatio. q. 13. p. 171.
- Agens actione** de genere actionis nunquam est simpliciter perfectius per illam, immo ex perfectione sua complete agit communicando alteri perfectionem. q. 13. p. 182.
- Agens omnino immutabile** non potest immediate causare, aliquid novum alterius rationis nulla potest diversitate in mediis causis activis vel receptivis. q. 21. p. 290.

Propos. Theologicarum.

- Actio naturalis** in eodem precedit actionem non naturalem, quomodo sit vera propositio. q. 14. pag. 195.
- Aer non est tactus lucidus a Sole**, sed fit lucidus. Aug. 11. super Gen. cap. 19. quomodo intelligitur. q. 12. p. 163.
- Alie prædicationes** in divinis quasi rem monstrant, alie vero quasi circumstantiam rei. Boetius 1. de Trinit. cap. 10. quomodo intelligitur. q. 3. p. 37.
- Anima separata** dicitur imperiosa in insensendo, quomodo intelligitur. q. 9. n. 130.
- Apud Deum** non est impossibile omnem verbum. Luc. 1. quomodo intelligitur. q. 10. p. 187.
- Propositionum periphrasticarum.**
- Absoluta distinguuntur** per intricata quomodo intelligitur. q. 13. pag. 185.

Acqui-

- Acquirere cognitionem** in principio non est generatio, neque alteratio homo cum sit sapiens, & intelligens, quando anima ejus quiescit, & sinitur. 7. Physic. text. com. 20. quomodo intelligitur. q. 13. pag. 178.
- Actio est tantum suppositi**, & actiones sunt circa singularia. 1. Met. in prohemio, quomodo sint propositiones vere. q. 4. p. 61.
- Actus est formalis** similitudo obiecti, & actualior quam species, quomodo intelligitur. q. 14. p. 191.
- Actus illi differunt specie**, quæliantur a principis diversitibus specie, quomodo intelligitur. q. 18. pag. 238.
- Ad relationem** non est motus. Aristot. Physic. text. com. 10. quomodo intelligitur. q. 11. p. 160.
- Agens immutabile** non potest causare aliquid novum immediate alterius rationis, quo modo fit verum. q. 21. p. 290.
- Agere non solum præsupponit** esse sed potens agere, quomodo intelligitur. q. 4. p. 63. & 64.
- Aliqua dicuntur** ad aliquid secundum genus, ut medicina est eorum quæ sunt ad aliquid, quia ipius genus pura scientia videtur esse eorum quæ sunt ad aliquid 5. Metaph. text. com. 20. & cap. de qualitate quomodo intelligitur. q. 13. p. 187.
- Anima per se intelligit**, & operatur operatione immanente, quomodo intelligitur. q. 6. p. 118.
- Anima speculatur** quod quid est in fantasmatibus, & fantasmata se habent ad intellectum, hinc sensibilia ad sensum, & nihil intelligit anima sine fantasmate 3. de anima text. com. 11. & 39. quomodo intelligitur. ibid.
- Arts universalis** est speculativa, & particularis est practica, quomodo intelligitur. q. 3. p. 113.

B

Materierum.

- Bonitas actus naturalis**, & actus moralis, quid sit, & qualiter accipiat, & a qua causa, & qualiter sit meritorius, & quibus circumstantiis æquirit moderetur. q. 18. p. 239.

Distinctionum.

- Bonitas moralis actus** est integritas omnium eorum, quæ recta ratio operantis iudicat debere ipsi actui, convenire, vel ipsi agenti in suo actu convenire. q. 18. p. 45.

Distinctionum.

- Bene fortunatus universaliter** potest intelligi duobus modis. q. 21. p. 286.
- Bona fortuna** potest accipi dupliciter. q. 21. p. 285.
- Bona fortuna** secundum effectum potest dupliciter intelligi, vel per se, vel per accidentis. q. 21. p. ibid.

Enunciata. Insigniorum.

- Bonitas essentialis** quia una species est melior alia non est res addita essentialiter. q. 6. p. 84.

Propos. Theolog.

- Beati omnes esse volumus**, quod semper est verum, sive de beatitudine actus

- actū cogitemus, sive non. *August. 13. de Trinitate. c. 4. & 3.* quomodo intelligitur q. 13. p. 170.
- Bonum est, ex una, & tota causa, malum autem ex particularibus deiectionibus. *Dionys. de divinis nominibus par. 4.* qualiter intelligitur q. 13. p. 143.
- Bonum spirituale proportionatur spiritui, & spiritus est ubique totus, & non per partem communicatur quomodo intelligitur q. 20. p. 170.
- Prop. peripateticarum.*
- Bona fortuna proprie est illorum, quae sunt in potestate nostra, sicut & absolute fortuna, *Phys. in libello de bona fortuna, quomodo intelligitur q. 21. p. 285.*

C

Materialem.

- Creatio qualiter, & a quo fiat, & ad quem terminetur, & nunquid simul aliquid possit dici creati, & conservari, & nunquid aliquid creati possit, & non conservari post instantem creationis pertractatur q. 12. p. 162.
- Cognitio intuitiva, & abstractiva, qualiter ponenda sit in anima q. 13. pag. 174.
- Cognitio intellectus sive intuitiva, sive abstractiva, quam entitatem habeat absolutam vel respectivam, & qualiter obiectum requirant, & quam habeat ad ipsam relationem, & qualiter mensuretur ad obiectum q. 13. p. 169. per totam quaest. 13.
- Conversio accidentium praecipue quantitatis in Eucharistia quid sit, & qualiter fieri possit in aliquid praexistens, & a quo, & utrum sit annihilatio pertractatur q. 10. p. 141.
- Corpus Christi qualiter possit esse in pluribus locis. per divinam potentiam sine contradictione, vide q. 11. p. 154.
- Corpus qualiter se habeat ad locum, sive in communi, sive in particulari, & utrum possit esse sine loco qualitercumque sumantur corpus, & locus pertractatur q. 11. v. 154. per totam.
- Distinctionum.*
- Cognitio perfecta obiecti est illa, qua obiectum attingitur sub perfecta ratione sua cognoscibilitatis, & distincta q. 14. p. 183.
- Cognitio imperfecta est illa qua obiectum per accidens attingitur vel tantum in aliquo conceptu communi, & confuso, ibidem.
- Cognitio distincta immediata est qua obiectum non mediante alio obiecto intelligitur per quod vel in quo intelligatur, ita quod hic excludatur medium cognitum, non autem medium cognoscendi, ibidem.
- Continuum est illud cuius motus est unus secundum se q. 20. p. 271.

Distinctionum.

- Causa activa dividitur in naturam, & propositum q. 16. p. 229.
- Causae concurrentes ad eundem effectum tripliciter concurrunt q. 15. pag. 210.
- Cognitio obiecti est duplex quaedam est perfecta, quaedam est imperfecta q. 14. p. 189.
- Conversionem fieri in praexistens potest intelligi duobus modis uno modo

- do in id quod aliquando fuit, & non manet; alio modo in id quod fuit, & modo manet q. 10. p. 146.
- Communicabile dupliciter dicitur q. 19. p. 146.
- Communicabile alicui tanquam principium essendi potest intelligi dupliciter, ibid.

Axiomatum.

- Cuiusque repugnat esse partem, vel excedi realiter ab aliquo, ei repugnat esse finem q. 5. p. 65.

Enuntiationum.

- Causa effectiva quanto est superior, tanto est perfectior in causalitate q. 7. p. 110.
- Comparatio alicuius ad alterum praesupponit entitatem secundum se q. 1. p. 23. 41.
- Communicatio perfectissima non est nisi perfectissimi termini communicabilis, & in magnitudine perfectissima secundum quam omnino sit aequale productum producenti q. 6. p. 94.
- Conceptus distinctissimus subiecti Theologiae, quod est Deus, potest haberi citra cognitionem intuitivam, & ille conceptus virtualiter & evidenter continet omnes veritates de illo subiecto necessarias q. 7. p. 101.
- Cognitio distinctissima praevia actui scientiae, sive conceptus maxime evidenter includens veritates principiorum, & conclusionum, qui potest haberi citra visionem claram, sive cognitionem intuitivam alicuius obiecti sufficit ad habendum scientiam de tali obiecto q. 7. p. 100.
- Contingentia in agendo reducitur ad primum non naturaliter, sed liberè activum q. 16. p. 226.
- Coordinatio scientiae propter quid non est possibilis intellectui, nisi habenti conceptum de subiecto virtualiter, & evidenter includentem totam illam coordinationem q. 7. p. 102.
- Contradictio simpliciter non est alienius ad prius per hoc quod illud habet contradictionem ad posterius naturae q. 2. p. 24.
- Contradictorium cum contradictorio, nunquam constituit unum intelligibile, neque sicut obiectum cum obiecto, neque sicut modus cum obiecto q. 3. p. 37.
- Cuiuscumque non repugnat infinitas intensiva, illud non est summe perfectum, nisi sit ininitum q. 6. p. 84.
- Cuiuscumque non repugnat esse idem essentialiter alicui substantiae, illud non convenit verissime illi substantiae, nisi conveniat sibi essentialiter q. 1. p. 3.

Prop. Theologicarum.

- Creatura nulla esse potest, nisi per ipsum, per quod omnia facta sunt, scilicet Verbum. *Augustin. 83. q. 9. 45.* quomodo intelligitur q. 8. pag. 127.
- Cognitio naturalis de Deo, & cognitio fidei infuse sunt actus differentes

res specie, quod sit propositio falsa qu. 17. pag. 137.
 Constitutum persona dat esse subsistere *August. 7. de Trinitate. 6.* quomodo intelligitur q. 4. p. 58.

Propos. peripateticarum.

Causa activa dividitur in naturam, & propositum 2. *Physic. 49.* quomodo intelligitur q. 16. p. 29.

Causatum est de se non ens, & est de se possibile. *Avic. 8. Metaph. 14.* quomodo intelligitur q. 7. p. 118.

Caelum est in loco per centrum. *Avic. 4. Physic. 643.* quomodo intelligitur q. 11. p. 154.

Caelum est mobile adaequatum intelligentiæ. 2. *Cali. Tex. 1071.* quomodo intelligitur q. 20. p. 273.

Contradictoria referuntur ad idem nunc non solum in ordine durationis, sed etiam nature, & originis, quomodo intelligitur q. 4. p. 54.

Cujus est visus hoc est visibile, visibile est color, hoc autem secundum se est visibile, secundum seipsum autem non ratione, sed quoniam in seipso habet causam esse visibile. *Arist. 2. de anima tex. 10. 66.* quomodo intelligitur q. 8. p. 124.

Cum intellectus singulari fiat, ut sciens dicitur qui secundum actum, hoc autem confestim accidit, cum possit operari per seipsum. 3. *de anima text. 108.* quomodo intelligitur q. 15. p. 207.

D

Materierum.

Demonstratio quia, & propter quid, quid sit, & qualiter fiat, & de quibus q. 7. p. 57.

Deum esse omnipotentem nunquid naturali ratione possit probari, & necessaria pertractatur q. 7. per totam.

Deus nunquid sit infiniti vigoris secundum etiam Philosophum qu. 7. p. 109.

Deus utrum possit facere Angelum informare materiam pertractatur q. 9. per totam.

Deus an possit species in Eucharistia convertere in aliquid præexistentem, pertractatur q. 10. per totam.

Deus an possit facere, quod manente corpore, & loco corpus non habeat, ubi in loco q. 11. p. 98.

Diffinitionum.

Dependentia naturæ ad Verbum est dependentia naturæ ut communicabilis ad personam propriam alterius naturæ, ut terminantem ejus dependentiam q. 19. p. 265.

Distinctionum.

Demonstratio est duplex quedam quia, & quedam propter quid q. 7. pag. 57.

Dependentia essentialis est duplex: quedam ex utroque extremo, & quedam ex altero, puta fundamentum, ibidem.

Dependentia potest dupliciter accipi scilicet formaliter & materialiter, & hoc dupliciter vel in eodem ordine, vel in alio q. 19. p. 254.

Enuncia. insigniorum.

Dependentia, vel est formaliter imperfectio, vel omnino habet imperfectionem annexam q. 19. p. 253.

Propos. Theolog.

Deus est existentia incircumscripta, & est avum avorum. *Diouys. de Divinis nominibus c. 5.* quomodo intelligitur q. 6. p. 87.

Deus est respectu cuius omnis natura creata est quali accedens, quomodo intelligitur q. 19. p. 252.

Diximus mentem noscere semetipsam, nihil enim tam novit mens, quam illud quod sibi præsto est, nec menti magis quicquam præsto est, quam ipsa sibi. *August. 14. de Trinitate. cap. 4. & 9.* quomodo intelligitur q. 14. p. 201.

Propos. peripat.

Delectatio non est motus, quia omnium motionum est proprie velocitas, & tarditas, vel in se, vel in comparatione ad aliud. 10. *Ethic. cap. 2.* quomodo intelligitur q. 13. p. 184.

Deus est causa eventus sortuti, & impetus *Aristot.* in libello de bona fortuna quomodo sit verum q. 21. p. 209.

Duo corpora non possunt esse simul. 4. *Physic. tex. 10. 76.* quomodo intelligitur q. 10. p. 150.

E

Materierum.

Qualitas qualiter sit in entibus & in quo fundamento: pertractatur q. 6. p. 79. per totam.

Equalitas in divinis nunquid sit relatio realis, ibid.

Essentia divina utrum moveat intellectum divinum, & qualiter, & quomodo sit prior naturalis aut libera, & ad quem terminatur, & cuius objecti primarii sit, vel secundarii q. 14. p. 196.

Essentia in divinis nunquid fiat immediatiora essentia divine, quam notionalia pertractatur q. 11.

Essentiale quid sit, & notionale, & qualiter sint in essentia, & quot modis accipiantur, ibid.

Diffinitionum.

Ens infinitum est quod excedit quodcumque ens finitum non secundum aliquam determinatam proportionem, sed ultra omnem proportionem determinatam, vel determinabilem qu. 5. p. 66.

Eternitas est interminabilis vita: tota simul & perfecta possessio qu. 6. pag. 85.

Distinctionum.

Effectum præxigere aliquid in ratione cause potest esse dupliciter q. 8. pag. 127.

Ens per se potest intelligi tripliciter q. 9. p. 132.

Essentia est res ad alterum potest intelligi dupliciter, vel formaliter, vel per identitatem q. 3. p. 43.

Essentiale dupliciter dicitur secundum Theologos, quoddam est ad intra, quoddam est ad extra q. 1. p. 5.

Esse potest intelligi dupliciter q. 9. p. 139.

Essentiale dupliciter dicitur, uno modo secundum Philosophos, alio modo secundum Theologos q. 1. p. 4.

Enunciatio insigniorum.

Eadem essentia numero non potest esse in qua plures magnitudines ejusdem speciei, vel rationis q. 6. p. 87.

Effectus a quovocis non potest excedere in perfectione causam aquivocam, sed necessario deficit ab ea q. 15. p. 207.

Prop. Theologicarum.

Ejusdem objecti primi accipi secundum totam suam indifferentiam ad potentiam, quam primo respicit, acceptam secundum totam indifferentiam est idem modus se habendi in movendo scilicet naturaliter, vel non naturaliter, quotmodo intelligi q. 4. p. 197.

Essentia divina est principium formale, & terminus formalis utriusque productionis, quotmodo intelligi q. 2. p. 32.

Est quaedam imago ipsa mens, & noticia eius quae est proles ejus, ac de seipsa verum ejus, & amor tertius. *Aug. 9. de Trin. c. ult.* quotmodo intelligitur q. 14. p. 199.

Aeternitas est interminabilis vita tota simul & perfecta possessio *Boet. de consol. prol. 6.* quotmodo intelligitur q. 6. p. 28.

Aeternitas est modus existentiae divinae, sicuti infinitas est modus essentiae, & quod sit propositio falsa q. 6. p. 86.

Exitio a Deo est absoluta natiuitas, quam patris nominis consecuta est confessio. *Hilar. de Trinit. cap. 15.* quotmodo intelligitur q. 4. p. 60.

Extremum in quantum extremum terminat, quotmodo intelligitur q. 6. p. 29.

Prop. peripateticarum.

Ea quae sunt communia omnibus generibus sunt ens & res, *Avic. 1. Metaph. c. 5.* quotmodo intelligitur q. 3. p. 37.

Aequae illuminantur plura illuminabilia sicut unum quotmodo intelligitur q. 20. p. 71.

Essae animae est idem, quod esse totius quod sit propositio falsa *quasi. 9. pag. 138.*

F

Materierum.

Fortuna quid sit, & qualiter, & quae causa sit, & quorum, & in quibus, & qualiter aliquis sit bene fortunatus, & quae ratione, subtiliter pertractatur secundum Philosophos, & Theologos q. 21. pag. 284.

Distinctionum.

Fortuna est causa per accidens totum quae eveniunt in minori parte actione agentis a proposito q. 1. p. ibid.

Distinctionum.

Facere latera distare potest intelligi dupliciter vel effective, vel quasi formaliter q. 11. p. 160.

Enunciatio insigniorum.

Forma quae est in aliquo supposito principium producendi productione

adequata illi formae non potest esse alioi alteri principium producendi q. 2. p. 32.

Proposit. Theolog.

Filius est aeternus pater omnia rationum viventium. *August. 9. de Trin. cap. ult.* qualiter intelligitur q. 1. p. 16.

Fortasse nihil aliud casum vocamus, nisi cuius ratio secreta est *August. de Acad. quasi.* in principio qualiter intelligitur q. 21. p. 284.

Proposit. Peripat.

Finium, & infinitum quantitatis congruunt 1. *Phys. text. co. 15.* qualiter intelligitur q. 5. p. 78.

Forma ejusdem rationis non multiplicatur nisi secundum materiam, & qualiter intelligitur q. 2. p. 18.

Forma est magis ens quam compositum 7. *Met. text. co. 7.* qualiter intelligitur q. 9. p. 137.

Fortunati a Deo vetti fine rationis impetum habent, ad operari aliquid *Arist. in lib. de bona fortuna.* qualiter intelligitur q. 21. p. 287.

G

Propositionum Theolog.

Generatio in divinis est incomprehensibilis nisi ab intellectu infinito, & per consequens est infinita. *Esa. 53.* generationem ejus quis enarrabit? qualiter intelligitur q. 5. p. 75.

Propositum peripat.

Generatio est mutatio rotius in totum nullo sensibili remanente id est de gener. *text. co. 10. & 23.* quotmodo intelligitur q. 10. pag. 237.

Generatio, & corruptio non possunt esse mutationes continuae. 8. *Phys. text. co. 61.* qualiter intelligitur q. 12. p. 166.

H

Distinctionum.

Habere simpliciter esse est ens cui primo convenit esse sic, quod non sit alicui alteri ratio essendi illo esse q. 9. pag. 139.

Enunciatio insigniorum.

Habens eminentius virtutem activam videtur posse in effectum absque illo, quod dimittere habet virtutem illam. q. 7. p. 106.

Habens omnino idem esse non videtur esse simpliciter imperfectum per hoc quod non communicat alteri illud esse. q. 9. p. 138.

Proposit. Theologicarum.

Habens principium perfectum potest producere qualiter intelligitur *quasi. 2. p. 34.*

Proposit. peripat.

Habens formam nobiliorum non est natura recipere formam minus nobilem, qualiter sit propositio falsa q. 15. p. 219.

I

Materierum.

Imago Trinitatis utrum sit in mente, sive in anima rationali pertractatur q. 15. p. 206.

Intellectus possibilis utrum se habeat pure passive respectu Verbi creatorum pertractatur q. 15. p. 206.

Intelligentiarum productio petat a tunc q. 7. p. 97. & inde.

Definitionum.

Infinium est cuius quantitatem accipientibus, idest quantumcumque accipientibus semper restat aliquid accipere q. 7. p. 65.

Infinium in veritate est illud, cui nihil entitatis deest, eo modo quo possibile est illud haberi in aliquo q. 15. p. 67.

Imputabile est illud, quod est in libera potestate agentis. q. 18. p. 244.

Distinctionum.

Imputabile dicitur dupliciter uno modo proprio pro eo quod est immediate in potestate voluntatis, alio modo communiter pro quocumque quod est simpliciter in potestate voluntatis licet mediate. q. 18. p. 245.

Incipit exponitur dupliciter, & similiter debuit. q. 12. p. 166.

Intellectus habet duplicem operationem, quoad est intelligentia simplicium, & quoad est cognitio compositorum. q. 14. p. 189.

Intellectionem esse operationem immaterialem potest intelligi tripliciter. q. 9. p. 135.

Intellectio quae est operatio immanens potest per se convenire alicui dupliciter, uno modo sicut proximo susceptivo alio modo, sicut remoto. q. 9. p. 138.

Iustitia potest accipi dupliciter uno modo pro rectitudine habituali, five habitu voluntatis, alio modo pro rectitudine actuali q. 18. p. 248.

Axiomatum.

In quocumque intellectu potest haberi conceptus simplex virtualiter includens veritatem immediatam, & tunc mediatam, in illo intellectu haberi potest notitia propter quod veritatem mediate q. 7. p. 99.

Enunciatio inferiorum.

Illa non est perfecta originatio unius ab alio, qua circumscripta, nihil minus ipsum esse perfecte originatum ab illo. q. 4. p. 59.

Illa operatio non est per se perfecta agentis, quam ipso esse, mediante alio accidenti per accidens. q. 15. pag. 210.

Ille actus non est propria cognitio alicuius objecti, quae potest stare in intellectu, & tamen illud objectum omnino non esse cognitum. q. 15. pag. 217.

Independens tali dependentia potest alicuius dependentis talem dependentiam terminare, vel priorem, & hoc vel immediate, vel saltem mediate. q. 19. p. 255.

Independens simpliciter potest casuscumque dependentis, vel saltem alicuius dependentis talem dependentiam terminare. ibidem.

In conservando prius, & magis necessarium non requiritur tantquam medium aliquid minus necessarium conservari q. 11. p. 156.

Intellectus potens habere conceptum virtualiter includentem omnes veritates de ipso necessarias ordinatas in mediatas, scilicet & mediatas potest de illo objecto habere scientiam completam. quae. 7. p. 195.

Infinium objectum, ut infinitum comprehendi non potest aliquo actu, nisi infinito, ut infinito q. 1. p. 10.

In quocumque est illud quod est ratio formalis terminandi aliquam de-

pen-

pendentiam, & hoc prius naturaliter, quam dependentia sit determinata, ad ipsum dependet dependentis. q. 19. p. 253.

In tot productione potest aliquid oppositum, ad quod se extendit principium productivum. q. 2. p. 18.

In cuius substantia est relatio, illud non est aliquid absolutum. quae. 13. pag. 127.

Impossibile est eandem potentiam comprehendere duo objecta adequata infinita. q. 7. p. 115.

Impossibile est idem causatum habere plures causas totales in eodem genere causandi a quibus dependeat. q. 7. pag. 113.

Illud nullo modo est plurificabile in divinis, quod non potest alicui modo determinari ad aliquam certam pluralitatem. q. 2. p. 27.

Illud quo aliquid ens habet certitatem, eo tantum fundamento proximo unitatis est unum unitate correspondente tali certitati, & per consequens distinctum a quocumque ente non habente illam unitatem. q. 3. pag. 39.

Illud quod de seipso formaliter est incommunicabile seipso, formaliter a quocumque communicabile est distinctum. ibid.

Illud est verum demonstrabile in se, propter quod per aliud verum prius simpliciter quod ex terminis suis habet, quod sic potest demonstrari. q. 7. p. 98.

Illud quod est verum necessarium ex terminis suis mediatum ex terminis etiam habet quod in se sit demonstrabile propter quod. ibid.

Illud agens potest aequo quocumque terminum in quemcumque totaliter convertere, quod in virtute sua activa habet utrumque terminum aequo totaliter quantum ad esse, & non esse, & etiam quodlibet necessarium concomitantis utrumque terminum in essendo. q. 10. p. 142.

Illud quod exit de potentia accidentaliter ad actum non recipit aliquam formam priorem ipsa operatione, quia non fuisse prius in potentia accidentaliter, sed essentialiter. q. 13. p. 171.

Illud quod habet relationem actualem ad terminum existentem, & quantum ex parte sui, semper uniformiter se habet ad illum, habet relationem aptitudinaliter ad illum terminum, quando non est existens. quae. 11. p. 176.

Illud non potest fieri de causa per effectum demonstratione quia quo circumscripto remanet in causa quicquid est necessarium ad causandum. q. 14. p. 193.

Illud quod est alicui principium operandi operatione immanente, & producendi productum distinctum quodammodo est prius principium operandi. q. 14. p. 196.

Illud videtur esse principium activum, per quod reducitur aliquid de potentia essentialiter ad accidentalem. q. 15. p. 229.

Illud quod est intrinseca ratio ipsius potentie necessario agendi, erit etiam ratio semper necessario agendi quantum est ex parte potentiae, & sic continuandi quantum ipsa potentia potest continuare. quae. 16. pag. 223.

- Idem est Deo esse, & magnum esse. *Aug. 5. de Trin. c. 10.* qualiter intelligitur. q. 6. p. 83.
- Illud est non in se natura rei, quae aequae in se sit, si in se sit ex sola consideratione intellectus, circumscripta existentia reali: qualiter intelligitur. q. 6. p. 95.
- Illud est substantia, cui repugnat inhaerere alteri: qualiter intelligitur. q. 3. pag. 44.
- Illud quod est causa repugnantiae cuiuscumque imperfectionis est perfectum, & vel perfectio simpliciter, quod sit propositio falsa. *quæst. 19. pag. 256.*
- Illud quod dat esse simpliciter, non præsupponit esse simpliciter in eodem: qualiter intelligitur. q. 19. pag. 205.
- Illud quod dicitur, secundum substantiam in personis non numeratur in eis. *Aug. 5. de Trin. qualiter intelligitur. q. 6. p. 92.*
- Illud quod est incomprehensibile est infinitum: qualiter intelligitur, *quæst. 5. pag. 75.*
- Imago corporis quia est in spiritu, qui est præstantior corpore, ideo est præstantior imago corporis in spiritu, quam ipsum corpus in sua substantia, nec sane parandum est facere corpus aliquid in spiritu, tanquam spiritus corpori sacienti materiae vice subdatur. *Aug. 12. super gen. cap. 28. & anima convouit, & capit imagines corporum factas in semetipsa, & de semetipsa, & ex 10. de Trin. cap. 5. qualiter intelligitur. q. 15. pag. 209.*
- Imago Trinitatis consistit in anima quoad actus primos, & secundos: *Aug. 6. de Trin. c. 4. & 10. qualiter intelligitur. Vide q. 15. p. 208.*
- Incommuniabile terminans dependentiam naturae extrinsecæ oportet esse informabile a tali natura, sicut substantia innotatur accidente, quomodo sit propositio vera. *q. 19. p. 256.*
- Independens ad hoc, ut dependentiam terminet requirit, quod sit prius essentialiter dependente qualiter intelligitur. *q. 19. p. 256.*
- Independens dependentia tali potest dependentiam cuiuscumque dependentis terminare, & independentis tali dependentia potest alicuius dependentis talem dependentiam terminare, vel priorem, & hoc immediate, vel saltem mediate: quæ istarum propositionum sit vera. *q. 19. pagina 254.*
- Infinite intellectus divini est propter identitatem ejus ad essentiam, qualiter sit verum. *q. 5. p. 76.*
- Informatio sensus, quæ visio dicitur a solo imprimitur corpore, quod videtur. *Aug. 11. de Trin. c. 2. qualiter intelligitur. q. 15. p. 210.*
- In potestate voluntatis est quod ipsa non habeat actum circa aliquid obiectum determinatum: qualiter intelligitur. *q. 16. p. 222.*
- Intellectualitas est de ratione formalis essentia: divina. *Aug. 15. de Trin. c. 5. quomodo intelligitur. q. 1. p. 8.*
- Intellectus habens unum intelligere habet unum dicere: qualiter intelligitur. *q. 1. p. 8.*
- Iustitia, & iniustitia non est nata esse nisi in voluntate. *Anselm. de Conceptu Virg.*

Virg. lib. 7. cap. 27. qualiter intelligitur. *q. 18. pag. 248.*

Propositionum peripat.

- Idem non agit in seipsum, neque idem est in actu, & in potentia respectu ejusdem. *5. & 9. Metaph. qualiter intelligitur. q. 15. pag. 219.*
- Illud sunt simul quorum nihil est medium. *5. Phys. com. 22. & 7. Phys. text. co. 9. quomodo intelligitur. q. 11. pag. 156.*
- Ille actus non est propria cognitio alicuius obiecti, qui potest stare in intellectu, & tamen illud obiectum omnino non esse cognitum, quomodo sit propositio vera. *q. 15. p. 218.*
- Illud quod est determinate veridicum distinguitur specie a non determinato veridico. *7. Ethic. c. 3. quomodo intelligitur. quæst. 17. pag. 237.*
- Illud quod est ens per se subsistens non potest esse forma materiae, qualiter intelligitur. *quæst. 9. p. 132.*
- Illud quod est in aliquo potest illud denominare, quomodo intelligitur. *q. 3. p. 42.*
- Intellectio est operatio immanens. *3. Phys. qualiter intelligitur. qu. 15. p. 221.*
- Intelligentia est ens formaliter necessarium. & causatum. *6. Metaph. text. co. 17. & 2. Metaphys. text. co. 42. & inde qualiter intelligitur. qu. 7. pag. 117.*
- Intelligere in quodam pati, & moveri consistit. *3. de anima text. co. 2. & 9. & 14. quomodo intelligitur. q. 13. pag. 183.*
- Intellectus agens est qui est omnia facere. *3. de anima text. co. 18. qualiter exponit. q. 15. p. 212.*
- Intellectus agens habet duas actiones ordinatas: primam, scilicet facere de potentia intelligibilis, actu intelligibile, secunda vero de potentia intellecto, actu intellectum. *Averr. 3. de anima. co. 18. qualiter intelligitur. q. 15. p. 204.*
- Intellectus distinguitur a sensu, quia universalium est intellectus, singularium autem est sensus, primo post. *text. co. 43. qualiter exponitur. q. 13. pag. 173.*
- Intellectus nullius partis corporis est actus. *3. de anima text. co. 4. qualiter exponit. q. 9. p. 135.*
- In qualitativis primæ speciei non est alteratio. *7. Phys. 20. qualiter exponitur. q. 13. p. 179.*
- In relativis 3. modi relatio est in substantia alterius extremi. *5. Metaph. co. 120. qualiter exponitur. q. 13. pag. 180.*

L

Materialem.

- L**ibertas voluntatis, & naturalis necessitas, utrum in eodem sint possibilia, & respectu ejusdem actus, & obiecti. *q. 16. pag. 221.*
- Libertas divina qualiter sit, & ad quæ extendatur. *ibid.*

M

Materialem.

- M**agnitudo utrum sit in Deo ex natura rei, & similiter æternitas, & potentia, & cuius, & in quo sit, & ad quem terminum, & 2110

ratione ejus in divinis comperitur personis pertractatur. qu. 9. pag. 79.

Missa qualiter, & quantum valeat, & pro quibus, & qualiter solvatur debitum celebrantis cum ipsa, & quantum possit Sacerdos applicare personis bona Ecclesie: pertractatur. q. 20. per totam quæ habetur. p. 267.

Diffinitionum.

Mensurare est quantitatem ignotam per quantitatem magis notam certitate. q. 13. p. 175.

Mensura actualiter est actualiter ab aliquo dependere in cognosci, ibidem.

Distinctionum.

Materia dupliciter capitur. q. 2. p. 28.

Materia in actu potest accipi dupliciter, scilicet contrarie, & privative. q. 19. p. 243.

Medium potest intelligi dupliciter, vel positivum, & actuale, vel privativum, & potentiale. q. 11. p. 63.

Medium in cognitione potest intelligi dupliciter vel medium cognitum, vel medium quod sit ratio cognoscendi. q. 14. p. 103.

Mediatio cause potest intelligi dupliciter, vel per mediam causam, vel per medium effectum. q. 7. p. 104.

Meritorium connotat, vel præexigit duplicem habitudinem: alteram, scilicet ad voluntatem elicentem actum, vel imperantem, alteram vero ipsius actus ad formam supernaturalem, qua acceptatur ipsa persona. q. 17. p. 234.

Enunciatio in inferiorum.

Modus objecti beatifici ut objectum est beatificum est in re ex natura rei. q. 6. pag. 81.

Propos. Theolog.

Melius interpretatur logos græcæ, latine Verbum, quam per illud quod est ratio ut significatur non solum ad Partem respectus, sed etiam illa, quæ per Verbum facta sunt operativa potentia: August. 33. q. 9. 62. qualiter expo. q. 8. p. 130.

Propos. Peripatet.

Motus est actus entis in potentia secundum quod in potentia 3. Phys. 100. co. 9. qualiter expon. q. 3. p. 40.

N

Materialem.

Natura utrum eodem principio sit individuata, & personata. quæst. 10. p. 260.

Diffinitionum.

Nihil proprie dicitur illud quod includit contradictionem. q. 3. ps. 37. *Di.*

Diffinitionum.

Necessitas est duplex, quædam inevitabilitatis, & quædam immutabilitatis. q. 16. p. 225.

Necessitas potest determinare actum, ut ex dicitur a voluntate dupliciter. q. 16. p. 227.

Negatio dependentie, ut communicabilitatis potest esse tripliciter. q. 19. p. 261.

Axiomatum.

Negatio per tot media potest de aliquo propter quid concludi, quot possunt esse in ipso cause repugnantie ad affirmationem oppositam, & si aliquid unum sit causa adæquata repugnantie illud erit medium adæquatum ad ostendendum talem negationem. q. 7. p. 118.

Nihil dicitur competere secundum se, si sit ratio transcendens, & hoc sive sit ratio formalis sive fundamentalis. q. 6. p. 92.

Nomen abstractum significans principium agendi constructum cum gerundivo significante aliquam actionem, natum est haberi a supposito, ut sit illi principium agendi illa actione. q. 2. p. 33.

Non oportet quod prædicatum in eo modo conveniat determinationi, quo convenit alicui intellectui sub tali determinatione, quando illa determinatio non notatur esse ratio inherentiæ prædicati ad subjectum. q. 3. p. 63.

Non potest major identitas concludi in conclusione extremorum, quam sit identitas eorum ad medium in præmissis. q. 5. p. 63.

Enunciatio in inferiorum.

Nihil habetur limitati in aliquo, nisi habeatur ab aliquo agente determinante illud ad certum gradum. q. 7. p. 111.

Nihil est summe perfectum, cui deficit aliqua perfectio simpliciter. q. 5. p. 63.

Nihil potest omnino determinari ad certam pluralitatem inferiorum ejusdem rationis, quod non necessario præexigit aliqua plura alteri us rationis, per quæ determinetur ad certam pluralitatem. quæst. 2. p. 27.

Nihil prohibet quorundam necessariorum esse alteras causas, quæst. 7. p. 113.

Non est per se unum ex quibuscumque distinctis, nisi unum sit sicut actus, & reliquum sit, sicut potentia. q. 1. p. 4.

Non videtur probabile quod oppositum imperfectum sit in entibus ex natura rei, & non possit ibi esse oppositum perfectum ex natura rei. q. 6. p. 95.

Non possunt esse plura formaliter infinita, & realiter distincta. q. 4.

Natura ejus, quod est propriissimum in subjecto non continetur virtualiter primo, & evidenter nisi in per se, & proprio conceptu subjecti, vel in ipso subjecto sic concepto. q. 11. p. 193.

Nulla habitudo adveniens cuiusque sive absoluto, sive respectivo, sive etiam illa habitudo sit realis, sive rationis destruit illud, cui advenit, sed

- sed potius præsupponit. q. 3. p. 92.
 Nulla entitas una, & signata potest esse extra animam, quia sic vel formaliter ad se, vel formaliter ad alterum. q. 4. p. 56.
 Nulla negatio est propria alicui subiecto, nisi per aliquam affirmationem propriam et quam sequitur talis negatio. q. 4. p. 51.
 Nulla negatio potest esse eadem alicui primo sicut ipsam est ipsum primo. q. 6. p. 57.
 Nulla perfectio simpliciter est impossibilis alteri perfectioni simpliciter. q. 4. p. 68.
 Nulla perfectio simpliciter est formaliter incommunicabilis. q. 5. p. 72.
 Nulla imperfectio est ratio agendi, sed est magis impeditum actionis. q. 7. p. 106.
 Nulla forma absoluta distinguitur specie ab alia per solam relationem, sed per aliquam differentiam absolutam ejusdem generis. q. 17. p. 234.
 Nulla potentia habet pro obiecto beatificum, & quietativum illud, quo circumscriptio nihilominus quietaretur, & beatificaretur. q. 5. p. 70.
 Nulla potentia habet suum primum esse per operationem suam. q. 1. p. 10.
 Nullus habitus elevans potentiam potest habere obiectum quod transeat primum obiectum potentie. q. 3. p. 45.
 Nullus intellectus habet esse actuale proprium, & primum intellectus per alium actum intelligendi conveniunt sibi, vel supposito secundum ipsum. q. 1. p. 9.
 Nullus intellectus, neque etiam voluntas in aliquo obiecto perfecta quietatur, nisi sit in eo tota plenitudo primi obiecti quantum scilicet compositibilis primo obiecto. q. 6. p. 33.
 Nullum causatum ab alio est ejusdem cum eo, quod est a se.
 Nullum dependens a pluribus potest esse perfectioris conditionis, quocumque istorum. q. 14. p. 192.
 Nullum per se subsistens potest esse forma informans aliquam materiam. q. 9. p. 132.
 Nullum suppositum accipiens formam per productionem adæquatam illi formæ potest per illam formam producere. q. 2. p. 33.

Propositionum Theolog.

- Natura ejusdem rationis comparatæ universalis ratio dependendi, & ad similem terminum, vel ad eundem terminum quando non est nisi unicum naturam terminare talem dependentiam, qualiter sic verum. q. 19. p. 268.
 Natura substantialis est natura dare supposito esse simpliciter, & non præsupponit esse simpliciter qualiter sic verum. q. 19. p. 174.
 Negatio non est ratio terminandi dependentiam qualiter exponitur. q. 19. p. 213.
 Nichil eorum, quæ plantantur in nostra natura Deus Verbum a principio plastans nos desinit, sed omnia assumptis, totus enim totum unitum est mihi, ut totum toti tribuat, quod enim est insusceptibile est incurabile. *Damasceus. cap. 55. quæ exponit. q. 19. p. 259.*
 Nichil est tam in potestate voluntatis, quam ipsa voluntas. *Aug. retrah. c. 22.*

- c. 22. qualiter exponitur. q. 5. p. 245.
 Non est idem dicere hoc ingentium, quod est dicere Patrem, quia & sibi filium non genuerit, nihil prohiberet ipsam esse ingentium in *Aug. 5. de Trin. c. 6. qualiter exponitur. q. 4. p. 51.*
 Non potest filius a se facere quicquam, nisi quod viderit Patrem facientem. *Joannis 5. qualiter exponitur. q. 8. p. 127.*
 Non fit videretur fides in corde, in quo est, ab eo, cuius est, sed eam tenet certissima scientia, etiamque conscientia, & illud quod credere jubentur, videre non possumus, ipsam tamen fidem, quando est in nobis. *Aug. 13. de Trin. c. 1. viderimus in nobis qualiter exponitur. q. 14. p. 92.*
Propos. Peripateticæ.
 Natura determinatur ad unum. *12. Metaph. c. 49. & 2. de generat. c. 56.* qualiter exponitur. q. 2. p. 23.
 Natura nihil producit ut statim non sit 8 *Phys. text. c. 65. & 1. cæli 338.* qualiter exponitur. q. 12. p. 167.
 Non est accipere ultimum non esse ipsius corrumpendi, sed primum in esse generandi, & cum hoc etiam primum in non esse corrumpendi. *8. Phys. text. c. 61. qualiter exponitur. q. 12. p. 16.*
 Non manente eadem ratione ordinis, non manet idem ordo, qualiter exponitur. q. 1. p. 14.
 Nulla suppositum formaliter agit, nisi sit in actu per illud quod est sibi ratio formaliter agendi quomodo exponitur. q. 8. p. 121.

Materiarum:

O bjectum primum intellectus, quid sit, & qualiter intellectui simpliciter sumpto assignetur, aut conjuncto, & hoc vel ex natura potentie passive, vel active. q. 14. p. 194.
 Obligatus ad dicendum missam pro uno, obligatus etiam ad dicendum missam pro altero nunquid sufficienter solvat debitum dicendo unam missam pro ambobus. q. 20. p. 267. per totam.
 Omnipotentia quid sit, & quot modis capiatur, & ad que se extendat terminative, & in quo fit tam secundum Philosophos quam Theologos pertractatur. q. 7. per totam.

Definitionum.

Obiectum primum primaræ adæquationis est illud quod potentiam non excedit, neque a potentia exceditur. q. 5. p. 70.
 Obiectum primum primaræ virtutis est illud virtute cuius omne aliud intelligitur, ut cognoscitur a tali potentia. ibid.
 Obiectum primum primaræ perfectionis est illud, quod in se continet tanquam in summo perfectionem omnium obiectorum, & virtutem perferendi potentiam. ibid.
 Obiectum beatificum est illud in quo summe perficitur & quietatur, & statuitur intellectus & voluntas. ibid.

Omnipotencia est activa potentia creatoris respectu cuiuscunque creatibilis. q. 7. p. 98.

Distinctionum.

Objectum esse primum potest intelligi duobus modis, q. 5. p. 179
 Objectum esse per se potest dupliciter, ibid.
 Omnipotens potest duobus modis intelligi, q. 7. p. 98
 Omnipotentia potest capi dupliciter, uno modo pro potentia causativa omnis creatibilis, alio modo pro potentia productiva omnis producibilis. q. 7. p. 12.

Oratio potest intelligi valere alicui, sive pro aliquo in triplici gradu, q. 20. p. 267.

Ordo in causando potest intelligi duobus modis, vel ut actio respicit producentem, vel ut respicit productum q. 1. p. 127.

Etiam in ingenuorum.

Obligatio non est ad impossibile solvi. q. 20. p. 288.
 Omne notionale est actio productiva secundum aliquam potentiam in natura divina, vel praesupponit illam, q. 1. p. 2. 15.

Omne quod potest esse sine alio, sine contradictione, & non e converso est prius illo q. 2. p. 32. 20.

Omne quod convenit huic, & repugnat alii ejusdem speciei, non convenit huic per se, secundum illud, quod est commune istis vel saltem praesigat distinctionem in istis necessario scilicet hujus ab illo, quaest. 2. pag. 20.

Omne quod est verum necessarium non evidens ex terminis habens tamen connexionem necessariam, & evidentem, ad aliud ut necessarium evidens ex terminis potest demonstrari per illud verum evidens, q. 7. p. 97.

Omne quod est activum per propriam formam, & virtutem, habet virtualiter suam actionem, & quando non actualiter producit, q. 7. p. 108.

Omne habitudo consequens extrema realia, & realiter distincta, & hoc ex natura rei, est realis, q. 2. p. 19.

Omne habitudo factivus est practicus, q. 8. p. 22.

Omne relatio realis necessario consequitur suam fundamentum proximum, vel rationem fundandi proximum, & hocposito termino, q. 11. p. 171.

Omne relatio realis non mixta nec equipotentia, vel est quaedam dependentia, vel requirit dependentiam relati ad illud quod caletur, q. 9. p. 152.

Omne doctrina conclusiones proprias resolvit in principia propria, nisi sit subalternata alicui superiori, cujus conclusiones habet pro principiis, q. 8. p. 119.

Omne forma absoluta cum sit terminus actionis habet aliquod principium effectivum, per quod accipit esse, quaest. 15. p. 205.

Omne potentia operans circa unum objectum, non absolute sed in ordine ad aliud eadem est operativa circa utrumque objectum, q. 16. p. 226.

Omne potentia ponens differentiam inter unum objectum, & aliud nata est cognoscere utrumque objectum in se, ibid.

Om-

Omnis pluralitas necessario finita, vel est alterius rationis, vel si non est alterius rationis necessario praerigit aliquam alterius rationis per quam determinatur. q. 2. p. 28. & q. 6. p. 89.

Ordo naturae sive essentialis necessario includit imperfectionem in altero extremorum scilicet in posteriori. q. 4. p. 501.

Ordo causalitatis non concludit quod causa superior possit causare effectum sine inferiori in qua potest cum inferiori. q. 7. p. 107.

Propositi. Theologic.

Objectum creatum naturaliter movet, qualiter sit vera propositio. q. 14. p. 198.

Objectum potest cognosci per illud quod est naturalis ejus imago licet non cognoscatur relatio imaginis qualiter exponit: q. 14. p. 204.

Omne corpus in omne corpus posse mutari non delerunt qui assererent, corpus autem mutari in animam fieri naturam incorpoream, nec quemquam sensu scio, neque fides habet Aug. 7. super pent. 4. & 10. & 24. & Boetius de duabus naturis contra eandem ideam sensu, qualiter intelligit: q. 10. p. 142.

Omne dependens habet intrinsece alicui, quod est sibi ratio dependentiae, & quomodo intelligitur. q. 9. p. 267.

Omne actio ad aequata principio, & termino infinito est infinita, qualiter sit verum. q. 7. p. 74.

Omne mutatio habet pro per se termino formam absolutam qualiter sit propositio in se. q. 19. p. 266.

Omne res ad se subsistit, quanto magis Deus Aug. 7. de Trin. c. 6, qualiter intelligit: q. 4. p. 57.

Omne res quamcumque cognoscimus congenerat in nobis notitiam sui Aug. 9. de Trin. c. ult. qualiter exponit: q. 14. p. 211.

Omne respectus Dei ad creaturam habet pro fundamento proximo aliquid commune tribus qualiter intelligitur. q. 8. p. 128.

Operatio est ultima perfectio in quantum committit cum objecto qualiter intelligitur. q. 13. p. 177.

Ordo principiorum est prior ordine terminorum, qualiter sit vera propositio q. 14. p. 197.

Propositi. peripat.

Officium intellectus agnoscit et transarect objectum de ordine ad ordinem Averr. 13. de Anima co. 18. qualiter exponit: q. 16. p. 213.

Omne numerus minor est pars majoris vel partes. Euclides libi 7. conclusiones 4. qualiter exponit: q. 5. p. 77.

Omne scientia est de re non precise ut est existens q. Metaph. 10. co. 5. qualiter exponit: q. 7. p. 100.

Opportet tot esse substantias sine magnitudine propter causas praedictas 11. Metaph. 10. co. 4. qualiter exponit: q. 7. p. 119.

P

Mysterium.

Ponens mundi aeternitatem secundum Philosophum nunquid sustinere possit aliquem esse universalius bene fortunatum. q. 21. p. 282.

V

3

Pro-

- Productions in divinis nunquid possint esse plures ejusdem rationis, q. 2. p. 18.
 Productiones in divinis qualiter & per quid distinguantur pertractatur, q. 2. p. 18.
 Productio qualiter fit ad intra in divinis & ad extra, & secundum quem ordinem, & in quo esse, & a quibus, pertractatur, q. 19. p. 188.

Distinctionum.

- Passio ordinata in intellectu possibili est duplex prima est receptio speciei intelligibilis aphantasmate per priorem actionem intellectus agentis, secunda vero est receptio intellectus per secundam actionem intellectus agentis, q. 15. p. 214.
 Potentia activa potest accipi dupliciter, uno modo pro potentia causativa, cui correspondet causabile, alio modo pro potentia productiva, q. 7. p. 112.

Propos. insigniarum.

- Perfectio virtutis active in habendo effectum, totaliter non limitat ipsum respectu producibilium, q. 2. p. 22.
 Predicatio nunquam est neganda in divinis per identitatem abstracti de abstracto, nisi quia neutrum extentionem est formaliter infinitum, q. 5. pag. 73.
 Principium productivum unius rationis non determinat se ad certam pluralitatem productionum ejusdem rationis, 2. p. 34.
 Propria perfectio, & precipue beatifica natura habentis esse virtutum ex natura rei non potest esse ens rationis, neque per se includens ens rationis, q. 1. p. 2.
 Proprium potentiale non distinguitur specie a perfecto habente ultra illud potentiale propriam perfectionem, q. 17. p. 237.
 Propositio mediana non potest cognosci propter quid nisi per propriam immediatam, neque illa potest simpliciter cognosci nisi ex terminis, q. 7. pag. 102.

Propositionum Theolog.

- Pater est equalis filio secundum substantiam, non secundum relationem, August. 5. de Trin. c. 9. quomodo exponitur, q. 6. p. 93.
 Paternitas comparata ad essentiam est res ad alterum, qualiter sit verum, q. 3. pag. 44.
 Perfectio simpliciter est illa quae melius est in quolibet ipsum quam non ipsum, Anselm. monolog. cap. 15. qualiter exponitur, q. 1. pag. 6. & q. 5. p. 75.
 Perfectio simpliciter est realiter eadem cuicumque compossibili sibi in eodem supposito qualiter expon. q. 5. p. 71.
 Prima pluralitas necessario finita est alterius rationis qualiter exponitur, q. 2. p. 37.
 Primus actus intelligendi in divinis est principium proprium producendi Verbum; quod sit propositio falsa, q. 1. p. 16.
 Principium naturale non potest magis determinari, quam quod necessitetur; qualiter expon. q. 16. p. 235.

Poste-

Propos. peripateticarum.

- Posteriora generatione sunt priora perfectione, q. 13. p. 177.
 Potentia infinita si esset in magnitudine moveret in instanti 8. Phys. 100. ca. 78. & 79. qualiter exponitur, q. 7. p. 97.
 Potentia operativa non est factiva sui objecti qualiter exponitur, questio 15. pagina 215.
 Potentia distinguuntur per actus & actus per objecta, 2. de anima 100. co. 37. quomodo intelligitur, q. 13. p. 185.
 Primum ens non habet materiam, quia est actus purus, 12. Met. 100. co. 49. qualiter exponitur, q. 2. p. 30.

Q

Axiomatum.

- Quandocunque aliqua quocunque modo distincta constituunt aliquid tertium non constituunt illud nisi, ut aliquo modo se habent ad invicem, vel aliquo modo univertur, q. 3. p. 38.
 Quandocunque aliquid convenit alicui, sic quod omnimoda contradictio sit illud esse sine illo, illud est idem realiter illi, & per oppositum, ubi non est omnimoda contradictio non oportet esse illud omnino idem illi, q. 3. p. 44.
 Quandocunque in concretis est predicatio per se primo, sequitur quod abstractum predicatur de abstracto, per se primo modo reservata concurrentia quidditatis ad suppositum, vel infinitate, q. 13. p. 172.
 Quandocunque sunt duas nature absolute sic se habentes quod prior essentialiter non dependet a posteriori, tunc talis natura prior potest esse sine posteriori, absque contradictione, q. 16. p. 222.
 Quandocunque sunt duae forma quae naturaliter inclinant ad actum in eodem operante, utraque quantum est de necessario, & semper inclinat ad actum, & ideo quocunque actus elicitur, elicitur secundum inclinationem utriusque, q. 14. p. 150.
 Quandocunque sunt duae causa ordinata concurrentes ad agendum. Una illarum scilicet secunda non est in potentia propinqua, nisi alia scilicet prima concurrente, q. 15. p. 166.
 Quandocunque sunt duo agentia essentialiter ordinata, aut secundum accipit esse a primo, aut secundum licet non capiat esse a primo, tamen accipit aliquam insipientiam, aut tertio modo, ambo attingunt eundem effectum immediate, sed ordine quodam, primum scilicet principaliter, & secundum minus principaliter, tamen eundem effectum attingit, q. 7. p. 116.
 Quandocunque sunt aliqui ordines alterius rationis, quorum unus non includit alium, neque coexistit, neque praexistit necessario illum, potest esse iste sine illo, imo cum similitate opposita illi ordini, q. 4. p. 49.
 Quandocunque alicuius intellectus est aliquid primum objectum primarie virtutis, per illud quodlibet aliud objectum intelligitur secundum ordinem, quem unumquodque objectum habet a d' illud primum, q. 5. p. 74.

Quatu.

Quandocunque alicujus intellectus est aliquid primum objectum primario virtutis immediatus intelligitur virtute ejus illud quod est per se idem illi, quam illud, quod est illi per accidens idem. *quæst. 5. pag. 74.*

Quandocunque aliquid ab aliquo dependet aliqua dependentia si illa sit sufficienter terminata non dependet ab eo, alia dependentia ejusdem rationis. *q. 12. p. 62.*

Quando aliqua forma activa inest alicui subjecto, actio secundum illam formam per accidens competit eadem. *q. 15. p. 214.*

Quando ab eodem principio unum simpliciter necessario producitur, & aliud contingenter, non potest producere illud ad quod contingenter se habet nisi prius producto illo, ad quod necessario se habet, & maxime quando eadem est necessitas producti, & producentis. *q. 8. p. 126.*

Quanto aliquid medium magis recedit ab uno extremo, tanto magis non solum accedit ad alterum, sed dicitur habere rationem alterius. *q. 8. p. 134.*

Qualis est ordo realis inter aliqua distincta realiter, talis est ordo cognoscibilitatis inter eadem qualitercunque distincta in esse cognoscibilis. *q. 7. p. 29.*

Qualis esset ordo per se realis inter aliqua, si essent distincta realiter, talis per se ordo est inter illa correspondens illi distinctioni, quam habent, utpote rationis: si ratione distinguantur, & hoc siue ratione sumpta ex parte rei, siue meta causata per actum intellectus. *quæst. 1. p. 13. & q. 6. p. 89.*

Quæcunque potentia circa objectum perfectissimum sibi presentatum, & non circa aliud necessario operatur, necessario circa idem continuat operationem, quam non potest. *q. 16. p. 223.*

Quæcunque potentia circa objectum præsens necessario quiescit, ad illud absens necessario movetur, quantum non est de se ipsis.

Quidquid necessario & omnino consequitur aliquid, sicut existens siue secundum existentiam consequitur illud ut existens, ita illud, ut intellectum necessario consequitur ipsum ut intellectum. *q. 6. p. 96.*

Quidquid dependet ab illo, quod est alicui ratio essendi dependet ulterius ab illo, cui ipsum est ratio essendi. *q. 19. p. 259.*

Quidquid reale convenit alicui considerabili secundum se, & secundum aliquam habitudinem rationis, si dicatur sibi competere ut tale, scilicet ut proprietates, vel differentia, non destruitur per se ratio illius, quod subest illi habitudini, neque illa habitudo est ratio formalis alicujus prædicti realiter inherentes, sed tantum modo est ratio, sub qua illi quod subest competit tale prædicatum. *q. 4. p. 97.*

Proposit. inquiriarum.

Quando objectum est incomprehensibile priora incomprehensibilitate est etiam ininitum propria infinitate. *q. 5. p. 75.*

Quando objectum est actu cognitum est volatile. *q. 15. p. 221.*

Quæcunque natura est simpliciter in potentia obedientia si ad dependentiam ad personam divinam. *q. 19. p. 215.*

Quæ-

Quæcunque simul sunt in potentia activa agentis nec inter se repugnant, illa possunt simul esse in effectu. *q. 2.*

Quælibet relatio saltem personalis est ipsa formaliter incommunicabilis. *q. 3. p. 59.*

Quidquid est actu intellectuale, siue vivens vita intellectuali, & hoc mere ex natura rei habet actu, vel potest habere actu intellectum, ut intellectum, & intelligere, ut intelligere. *q. 1. p. 10.*

Quidquid non repugnat priori naturaliter, nisi per illud quod est potestius naturaliter simpliciter sibi non repugnat. *q. 2. p. 25.*

Quidquid est pluraliter eisdem rationis, vel ad plura ejusdem rationis se habens, non determinatur ex le ad certam pluralitatem. *q. 2. pag. 26.*

Quidquid in divinis non præcegit pluralitatem alterius rationis, illud esse de se hoc. *q. 2. p. 32.*

Quidquid potest realiter esse idem simpliciter perfectio, ipsum non potest aliquo modo esse imperfectum, & tamen non oportet, quod quodcumque tale secundum rationem suam formalem sit simpliciter perfectum. *q. 19. p. 256.*

Quodlibet objectum scientiæ potest esse cognitum simpliciter distinctissima cognitione abstractiva objecti circa intuitivam. *q. 7. p. 99.*

Propos. Theologicarum.

Qualis est ordo inter aliqua, ubi distinguuntur secundum rem, talis est ordo ubi distinguuntur secundum rationem, qualiter exponitur. *q. 1. pag. 12.*

Quæcunque consequuntur supposita alicujus naturæ sunt immediata ipsi naturæ, quam illa, quæ sunt proprietates naturæ quomodo exponitur. *q. 1. p. 17.*

Quæcunque ille scilicet patet fecerit, hæc & illius similiter facit. *Joan. 5. quomodo exp. q. 8. p. 120.*

Quæcunque sunt eadem in re simpliciter sunt eadem in terminando relationem; quomodo sic propositio vera. *q. 19. p. 260.*

Quibuscumque repugnat aliqua imperfectio, cuiusmodi est inherere, vel dependere ad subjectum ejus repugnat per aliquid idem ipsis, quomodo sit verum. *q. 11. p. 47.*

Proposit. peripat.

Quando entia non habebunt actiones proprias non habebunt essentias proprias. *Aver. 9. Metaph. c. 7. quomodo exponitur. q. 7. p. 108.*

Quæcunque sunt numero multa, unum autem specie habent materiam. *12. Metaph. c. 9. quomodo exponitur. q. 2. p. 28.*

Quidam sunt respectus intrinsecus adventientes, & quidam extrinsecus, quomodo explicatur. *q. 11. p. 159.*

Quod per se operatur, est per se subsistens, quomodo exponitur. *quæst. 9. pag. 138.*

Quod prius est causatum non potest posterius causari, quia tunc idem dicitur causatur: quomodo exponitur. *q. 8. p. 127.*

Quorum non est aliquid aliud opus præter actionem, in illis existit alio,

actus, ut visio in vidente & speculatio in speculante. 9. *Metaph.* text. co. 16. quomodo exponitur. q. 13. p. 183.

R

Materiam.

Relatio divina ut comparata ad oppositum nunquid sit res, & comparata ad essentiam divinam sit ratio. q. 3. p. 16.

Ratio originis utrum sit res, & que res. q. 3. p. 18.

Relatio originis abtracta vel separata a prima persona nunquid prima persona remaneat, & constituta, & distincta. q. 4. p. 48.

Relatio qualiter po sit conl tueri aliquam divinam, & prorsum primam, & qualiter se habeant relationes personarum ad invicem in pluribus personis, & plures in una persona, & cum qua abstractione illarum ibid.

Relatio originis utrum sit formaliter inchoata. q. 5. p. 64.

Relatio creationis, & conservacionis rei creatæ utrum sit una, & eadem relatio ad Deum creatantem, & conservantem. q. 12. p. 162.

Distinctionum.

Ratio in se falsa est que habet partem contradictionis repugnantiam includentes. q. 14. p. 193.

Recedere primo a non esse est habere aliquam entitatem extra intellectum, & exera potentiam suæ causæ. q. 9. p. 139.

Respectus intrinsecus adveniens est ille, qui necessario consequitur ambo extrema in actu posita. q. 11. p. 159.

Respectus extrinsecus adveniens est qui non necessario sequitur extrema simul actu posita ibid.

Distinctionum.

Ratio potest duobus modis accipi. q. 3. p. 47.

Reduplicatio scilicet ly, inquantum sumitur dupliciter. q. 3. p. 42.

Relatio actualis in actu ad Deum est duplex; altera est mensurabilis ad mensuram, & altera est relatio formaliter univocæ. q. 13. p. 174.

Relatio rationis in cognitione abtractiva potest dupliciter intelligi. quest. 13. pag. 176.

Relatio potest tribus modis se habere ad absolutum, uno modo contingenter, alio modo necessario, & tertio modo secundum veram identitatem. q. 13. p. 180.

Relatio est duplex quedam est realis, & quedam rationis, & relatio rationis dupliciter accipitur proprie, & communiter. q. 17. p. 234.

Relatio, ut comparata ad essentiam, quod sit res intelligitur duobus modis. q. 3. p. 41.

Relationem transire in essentiam potest intelligi dupliciter. q. 7. p. 48.

Relatio personæ potest multipliciter considerari, & accipi. q. 4. p. 60.

Res accipitur dupliciter uno modo pro se creatâ, finita, possibili; & ab alio habente esse, alio modo pro se increata, a se, inchoata, & necessaria, & aliter sic. q. 1. p. 1.

Res

Res tripliciter accipitur, scilicet communissime, communiter, & strictissime. q. 1. p. 37.

Res communissime sumpta dicitur dupliciter. ibid.

Propos. insigniorum.

Ratio recta non distat a se debere convenire, quod impossibile est sibi convenire. q. 18. p. 246.

Relationes que fundantur in aliquo fundamento, ut ipsa est unum, non magis requirunt distinctionem eius, quam ille que fundantur in aliquo non ut est unum, & hoc loquendo hinc inde æqualiter, scilicet quantum ad illud, quod est esse relationem realem. qu. 6. pag. 87.

Relatio realis actualis requirit per se terminum realem actualem. q. 13. pag. 175.

Relatio non potest habere verius esse, quam terminus ad quem est. qu. 13. p. 176.

Relatio naturaliter cognoscit non potest, nisi naturaliter utrunque extremum cognoscatur, vel possit cognosci. q. 14. p. 202.

Res ab illo dependet essentialiter in essendo, quod est sibi ratio habendi. q. 12. p. 164.

Propos. Theologica.

Ratio suppositi ultra substantiam singularem non addit nisi negationem, quomodo explicatur. q. 19. p. 219.

Relatio ut comparatur ad essentiam est res: quomodo exponitur. qu. 3. p. 42. & p. 47.

Res potest habere respectum ad Deum creatantem, & tamen nunquam habere respectum ad Deum conservantem, quomodo sit vera propositio. q. 13. p. 169.

Propos. periparæ.

Relationes secundi modi fundantur super actionem, & passionem, 3. *Metaph. text. co. 20.* quomodo exponitur. q. 12. p. 163.

Relatio tertii modi est mensurata ad mensuram, 5. *Metaphysic. text. co. 20.* & 12. *Metaphysic. text. co. 4.* quomodo exponi. quest. 13. pag. 175.

S

Distinctionum.

Subsistere dicitur dupliciter propter se esse, quod excludit inhaerere, alio modo pro incommunicabiliter existere. q. 4. p. 18.

Axiomatum.

Suppositum non tribuit aliquam rationem causalitatis ipsi rationi formali agendi, sed ipsum habet rationem formalem cause agentis præcise per hoc quod habet rationem formalem agendi. quest. 8. pag. 122.

Enuncia. insigniorum.

Si alterum impossibilem repugnat, alterum necessario inest. q. 16. pag. 214.

Sicut nulla relatio, ita nec ulla actio de genere actionis, neque passio de

- de genere passionis est periculis ultimi agentis, vel operantis. q. 13. pag. 181.
- Similitas opposita ordini essentiali sufficit ad similitudinem correlativorum q. 2. p. 49.
- Sola cognitio intuitiva divinæ essentia est illa, quæ ponit hominem extra statum viæ, si simpliciter, simpliciter: si quoad tempus, quoad tempus. q. 7. p. 100.
- Suppositis eisdem rationis, & naturæ non repugnat habere proprietates hypotheticas, quæ sint simul naturæ. q. 4. p. 48.
- Supposita eisdem naturæ non habent inter se prioritatem naturæ, sive prioritatem essentialem, ibidem.

Propos. Theolog.

- Si diffiniatur illa necessitas esse secundum quam dicimus, necesse est, ut ita sit aliquid, aut ita fiat, nescio, cur eam timeamus, ne nobis auferat libertatem voluntatis, neque enim & vitam Dei, & præscientiam Dei sub necessitate posuimus, si dicamus necesse est tempus Deum vivere, & omnia præficere. *August. de Civit. Dei* c. 10. quomodo exponitur. q. 16. p. 221. & 231.
- Si essent duo omnipotentes alter faceret alterum nulli potentem. *Ric. 12. de Trinit. cap. ult.* quomodo exponitur. q. 7. p. 113.
- Si Pater non potest generare filium, vel non æqualem filium, non est omnipotens. *August. contra Praximum*, quomodo exponitur. q. 7. pag. 113.
- Sicut filio prestat essentiam de Patre generatio, ita Spiritui Sancto de utroque processio. *August. 15. de Trinit. cap. 7.* qualiter exponitur. q. 2. p. 50.

T

Materiam.

Transubstantiatio panis in Corpus Christi præexistens qualiter fiat, pertractatur. 10. 7. quolibet p. 141.

Distinctionum.

Transire in aliud potest intelligi tribus modis, sive per corruptionem, sive per resolutionem inseparatam potentiam, sive per convolutionem. q. 6. pag. 84.

Propos. Theolog.

Terminus in conversione est hic eodem modo offendi, quomodo luit hoc illud quod convertitur est; quod sit propositio falsa. quest. 10. pag. 148.

V

Materiam.

Verbum divinum utrum habeat aliquam propriam causalitatem respectu creaturæ. q. 8. p. 119.

Verbum divinum, vel filius utrum habeat causare secundum aliquam propriam rationem, vel ordinem. Et utrum aliquis respectus ad creaturam includatur in proprietate ejus continiva. q. 8. p. 120.

Unb.

Unitas naturæ humanæ ad Verbum in Christo utrum sit sola dependentia utriusque assumptæ ad personam Verbi. q. 12. p. 251.

Distinctionum.

Verum per se notum est illud quod ex rationibus terminorum est per se notum. q. 7. p. 98.

Utrum est obiectum ordinare ad aliud, ut ad finem. q. 17. p. 252.

Distinctionum.

Verbum necessario præexistit in ratione causæ ad productionem creaturæ potest intelligi dupliciter, vel tanquam causalitatem perficiens, vel tanquam in eadem causalitate cum primo præcæcto convenientis. q. 8. pagina 126.

Voluntatem necessario velle potest intelligi duobus modis. q. 6. pagina 227.

Voluntarium dicitur tribus modis, vel quia est subjective in voluntate, vel quia est obiectum ab ipsa, vel quia est imperatum a voluntate. q. 18. pagina 251.

Unitas potest dici major dupliciter vel intensivo quantum ad minoretem rationem distinctionis, vel extensive quantum ad majorem paucitatem, & intensivo adhuc dupliciter, scilicet per se, & per accidens. q. 2. pagina 35.

Axiomatum.

Ubi est ordo essentialis, ibi non potest aliquid esse proximum imperfectissimo nisi ipsum sit aliquantulum imperfectum. q. 7. pagina 106.

Propositi. insigniorum

Ubi quæque manet prima per se ratio ordinis eadem, ibidem manet idem per se ordo. questio 1. pagina 14.

Virtus activa consequente causa secunda eminentius est in prima causa, & in primo genere, quam in ipsa causa secunda. q. 7. pagina 106.

Unitum obiectum infinitum intensive, adæquatur unice comprehensivum. questio 5. pagina 70.

Propositi. Theologiar.

Verbum est expressivum omnium, quæ in essentia divina quasi involute continentur. *Augustinus 6. de Trinitate cap. ult.* qualiter exponitur. q. 1. pagina 15.

Verbum gignitur de memoria, & Verbum gignitur de scientia: quæ memoria tenemus, & Verbum gignitur de remota. *Augustus 15. de Trinitate* qualiter intelligitur. q. 15. pagina 211.

Videmus nunc per speculum in enigmate, & tunc autem videbimus facio ad faciendum ad cor. 13. qualiter intelligitur. q. 6. pagina 83.

Virtutes morales sunt informes sine charitate, & formantur per charitatem. *Augustinus*, & Paulus ad Romanos qualiter intelligitur. q. 17. pagina 236.

Voluntas necessario vult illud, ejus participatione vult, quidquid vult; qualiter intelligitur. q. 16. pagina 225.

Ubi est una averio, & una libido, ibi videtur esse una ratio formalis peccati. *Augustinus*. 83. q. 9. 36. q. 18. pagina 270.

Ubi

Ubi non potest esse nisi unicus actus intelligendi, ibi non potest esse nisi unicum Verbum: qualiter intelligitur. quæstio 2 pagina 22.

Unitari est immediatori distinctio minor, quam major, qualiter intelligitur. quæstio 2 pagina 35.

Una avertio voluntatis est in actu interiori, & exteriori qualiter exponitur. q. 18 pagina 250.

Propositio peripateticarum.

Ubi est aliud per se medium, ibi est alia per se distantia. quæstio 11. pagina 161.

Virtus infinita non agit in tempore, 8 *Physic. text: co. 79* qualiter intelligitur. quæstio 12 pagina 166.

Universalia quodammodo sunt in anima, unde intelligere in ipsa quidem est cum velit, 2 *de anima text: co. 60*, qualiter exponitur. quæstio 15. pagina 209.

Utrum sit ponere unam talem substantiam impassibilem, & inalterabilem, vel plures? utique plures inquit, *Aristot. 12 Metaphys. text: co. 42* qualiter sit verum. qu. 7. pagina 118.

Unum uni non repugnat, nisi per unam rationem repugnantia; quod sit propositio falsa. q. 9. pagina 140.

F I N I S.

